

ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ—ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ—ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 4

Αθήναι 2 Φεβρουαρίου 1903.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΚΡΥΟΣ ΙΔΡΩΣ

μᾶς περιέλασε όταν εθαβίσαμε προχθές...
Ἐπὶ τέλος τὸ κάτω κάτω ἦν ἐκφώνει τὸν τετρακοσιοστὸν Μακεδονικὸν τοῦ ο.κ. Καζάνη, ἂν ἐπιδεικνῆι στοὺς Ἀθηναίους δρόμους τὴν ἀσπί του φουστάνελα ο.κ. Ἀρκου...

δας, καὶ ἂν ξυλοκοπεῖται ἀνλεῶς γιὰ τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα ο.κ. Στέφανος Δάμσας, δὲν εἶνε καὶ τόσον σπουδαῖον πρᾶγμα καὶ ἡμπορεῖ νὰ περίσῃ καθολοκλήριον ἀνοδίνας...

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

δὲν ἐπεδικέθη τὸ ὀρφανοτροφεῖον Χατζηκόστα τὴν παρελθούσῃν Τετάρτην τἀπόγευμα...
Παρομοίως ἐφόδους ἀπροειδοποιήτους καὶ ἀπροσπαράσκευτους, ἐπιχειρεῖ καὶ ἡ Πριγκίπιδα Σοφία εἰς τὸ ἐπὶ τὴν Ὑψηλὴν προεδρίαν τῆς οἰκονομικῆς διδύμης...

Ἄν οἱ νεολογισμοὶ μᾶς θεομοὶ καὶ ἂν τὸ εὐαίσθητον Σύνταγμά μας τὸ ἐπέεργον νὰ ἐπιχειρηθῇ ὁ Ἀναξ παρομοίως ἀπροόπτους ἐπισκέψεις καὶ ἐπιθεωρήσεις εἰς τὰ διάφορα Ὑπουργεῖα καὶ τα λοιπὰ ἀμυδρὰ καταστήματα...

Ἄν οἱ νεολογισμοὶ μᾶς θεομοὶ καὶ ἂν τὸ εὐαίσθητον Σύνταγμά μας τὸ ἐπέεργον νὰ ἐπιχειρηθῇ ὁ Ἀναξ παρομοίως ἀπροόπτους ἐπισκέψεις καὶ ἐπιθεωρήσεις εἰς τὰ διάφορα Ὑπουργεῖα καὶ τα λοιπὰ ἀμυδρὰ καταστήματα...

ΤΟΝ ΓΟΡΔΙΟΝ

δεσμὸν τῆς Κυβερνήσεως τὸν ἔκοψε μὲ τὰς ἀκονισμένης πληροφροῦν τοῦ ὁ περιφρημὸς Ὤτακουστῆς τῆς «Ἐστίας» στ' ἀπλήστως ἀναγνωσκόμενα πολιτικά του «Παρασκηνία».

Ἐὰν ἐφαρμόσῃ τὸ προεκλογικὸν τοῦ πρόγραμμα ο.κ. Δηλιγιάννης ἢ ὄχι; — Ἄν τὸ ἐφαρμόσῃ θὰ πῆσῃ καὶ ἂν δὲν τὸ ἐφαρμόσῃ, πάλιν θὰ πῆσῃ! ἄπαντ' ὁ Ὤτακουστῆς. Κ' ἔξακολουθεῖ, σεμπτόμενος λογικώτατα... καὶ Δηλιγιαννικώτατα: — Διότι ἢ θὰ τὸ ἐφαρμόσῃ τὸ προεκλογικόν τοῦ πρόγραμμα, καθὼς ἢ κατάρχηται τῶν Πρωτοδικείων καὶ μερικᾶ ἄλλα ἀκόμη, καὶ τότε μπορεῖ κάλλιστα νὰ πῆσῃ, διότι θὰ φύγουν ὄρισμένοι βουλευταί, ἢ δὲν θὰ ἐφαρμόσῃ τίποτε ἄπ' αὐτὰ καὶ τότε... πάλιν ἡμπορεῖ νὰ πῆσῃ, διότι θὰ φύγουν ἄλλοι βουλευταί!

Ἐφαρμόζειν λοιπὸν ἢ μὴ ἐφαρμόζειν, εἶνε τὸ φιλοσοφικὸν ζήτημα ποῦ ἀπασχολεῖ τὸν Ἀμλέτων τῶν Λαγκαδιῶν.

ΤΟ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΟΝ

ἐπιπάρειον ἀνθος, τὸ ὅποσον θὰ κομῆ τὸν τάφον τοῦ χθὲς κηθευθέντος Ἑλληνοῦ διπλωμάτου καὶ πολιτευτοῦ Ν. Μαυροκορδάτου, εἶνε οἱ λόγος οἱ πατριωτικώτατος τοὺς ὁποίους ἀπέγγειλεν ἐν Αὐαρίῳ πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ἐνώπιον τῶν ἐκεῖ Ἀνδρίων:

— Ἐγκτελέψα, εἶπε, τὴν Κοινοβόλιον δότι αἱ περιστάσεις τῆς πατρίδος μ' ἐπεισαν ὅτι ἡ παρουσία μου εἶνε ἀναγκαιότερα ἐνταῦθα... Ἡ Βουλγαρία ἐργάζεται, ἔχει στρατόν, ἐξοπλιόμενα εἰς Μακεδονίαν, μᾶς ἀπειλεῖ. Συνέλθωμεν καὶ ἐργασθῶμεν, δότι μόνον διὰ τῆς ἐργασίας τῆς ἐθνικῆς προκόπτουσι τὰ Κράτη. Συνέλθωμεν, δότι ἐπίκεινται ἡμέρᾳ κινδύων καὶ κινδύων σελιῶν. Αἱ διχαιοῦσαι ἡμᾶς πολιτικαὶ ἀντιπάθειαι πρέπει νὰ ἐκλείψωσι πρὸ τοῦ κινδύου τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ταχθῶμεν πάντες ὑπὸ μίαν σημαίαν, τὴν σημαίαν τῆς πατρίδος, καὶ ἔστω τὸ σύνθημα ἡμῶν: Ζήτω ἢ Ἑλλάς!...

Ἡ Ἑλλάς πράγματι, καὶ πολὺτιμον ἔγχεσε, ἀφοῦ κενένας δὲν θὰ εὐρεθῆ νύμφισθητήσῃ, ὅτι ὅσα ἔλεγεν ὁ ἀειμνηστὸς Μαυροκορδάτος, δὲν τὰ ἔλεγε μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπῄθετο.

ΜΙΑ ΕΡΩΤΗΣΙΣ

τὴν ὅποισιν ἀπειθῶμεν μεθ' ὅλων τῶν ἀπαιτουμένων σεβασμῶν εἰς τὴν ὑπερθεσμίαν τοῦ Βασι. Θεάτρ. ου. Ὑπάρχει ἢ δὲν ὑπάρχει εἰς αὐτὸ κάποιον ἠθοποιὸς καλουμένον Φιλία Λαγγεσοπούλου; Τὴν ἠθοποιὸν αὐτὴν τὴν ἀνεκαίρη ἐπανειλημμένως ἡ Α. Μ. ὁ Βασίλειος; Τὴν ἠθοποιὸν αὐτὴν, ἀβηθινὴν κόσμημα τοῦ Ἑθνικοῦ μας Θεάτρου, τὴν ἐχειροκρότησεν ἐθνικοὶ αἰσθητικῶς πάντοτε τὸ κοινὸν κ' ἔδω καὶ παντοῦ ὅπου ἐπέδειξε τὸ σπάνιον καλλιτεχνικὸν ταλάντον τῆς; Διατί ἢ ἠθοποιὸς αὐτὴ δὲν φαγουράει εἰς τὰ προγράμματα τοῦ Βασι. Θεάτρου; Μήπως ἐτεμπέλιασε; Ἡ μήπως συμβαίνουν τίποτε ἄλλα τὰ ὁποῖα δὲν τιμοῦν καθόλου τοὺς ἐν τοῖς παρασκηνίοις δρώντας; Ἐρωτῶμεν ἀπλάως. Δὲν καταγγέλλομεν τίποτε. Καὶ πιστεῖομεν νὰ ἐννοοῦμεθα ἀπ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐννοοῦν, ὅσο καὶ ἂν πρ σποιοῦνται τὸν ἀδιύφροον εἰς ὅσα μέχρι τοῦδε περὶ τοῦ Βασι. Θεάτρου ἐγράψαμεν.

ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑ

Ο ΑΡΡΑΒΩΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Ἄς ἀφήσω τὰ πρᾶγματα νὰ τρέξουν τὸν δρόμον των... καὶ δὲι γείνη ὡς γείνη... ἂν τὸ πρᾶγμα ἀνακλυθῆ ἢ ἄπω τὴν ἀλήθειαν καὶ δὲν πιστεύω νὰ εἶμαι τόσον ἔνασος, τοῦλάχιστον εἰς τὴν συνείδησίν μου. Γράψε μου καὶ εἴ τί μὲ συμβουλεύεις, εἶμαι εὐτυχῆς ἀλλὰ καὶ δυστυχῆς... περιμένω... περιμένω πάντοτε... εἰς περισσότερο ὁμοῦ πάντοτε ἀπὸ ἕν βελτίηρο; Σὲ καταριῶ μωρὴν καὶ ἢ Ρόζα σου. Α'. ὙΣΓ. Ἡ μαμὰ καὶ ὁ θεὸς εἶνε καλὰ, φίλησέ μου τὸν μπεμπέ καὶ εἰπέ χαιρετισμοὺς εἰς τὸν Παῦλον. Ἀλήθεια τὸ ἀγαλματάκι δὲν τὸ ἔλυθα ἀκόμα... εἰς τὸ ταχυδρομαῖον δὲν ἔχουν εἰδοῦσιν... καὶ ἐγὼ τὸ περιμένω ἀνυπομένως. Β'. ὙΣΤ. Σ' εὐχαριστῶ... σ' εὐχαριστῶ πολὺ... σή-

λερον τὴν μεσημέριον μὲ ἔφεραν τὸ συστημένον δῆμα ὅπου ἦτο τὸ κουτί μὲ τὸ ἀγαλματάκι. Εἶχε τόσην χαρὰν, ὥστε ὁ θεὸς ἐράνη παραξενευόμενος διὰ τὴν ἀγάπην μου αὐτὴν πρὸς τὴν ἀρχαιολογίαν. Ὑποθέτω ὅτι θὰ τὴν ἀπέδωκε εἰς τὰς συχὰς περὶ αὐτῆς ἑμιλίαις του. Τὸ ἐτοιμασθῆναι εἰς τὸ δωμάτιόν μου, ἐπάνω εἰς τὸ μικρὸν γραφεῖον καὶ παρήγγειλα ἕν μικρὸν ὑπόδηχρον ἀπὸ κυανῶν βελούδων... θὰ εἶνε πολὺ εὐχαριστημένη ἢ μικρὰ Ταναγραία; ἐπάνω εἰς τὸ γόναμα αὐτὸ τῆς πετρίδος τῆς. Τέλος αὐτὸ τὸ ἀγαλματάκι εἶνε καλὸ ἀφοῦ εἶνε ἀπὸ τὴν χώραν ὅπου ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη... ὅπου βνειρεῦομαι καὶ ἀγαπῶ τώρα κ' ἐγὼ Ποία χαρὰ ἔᾶν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπισκεφθῆ ἡ κνεις αὐτὴν τὴν μυθολογικὴν Ἑλλάδα, νὰ πατήσῃ τὴν γῆν αὐτὴν τὴν ὅποισιν ἐπάτησαν τόσοι ἡμίθεοι καὶ τόσοι ἥρωες! Σὺ θὰ γελάσῃς!... Γνωρίζω ὅτι διὰ αὐτὰ τὰ ὅποια κτέπτομαι καὶ κἀμῶ εἶνε παιδοκρωδίαι... ἀλλ' ἄφ' οὗ μὲ κἀμῶνουν εὐτυχῆ... ἀφ' οὗ εὐρίσκω εἰς αὐτὰς τὴν εὐτυχίαν μου... Εἶνε ὀρασιώτατον ἐν τούτοις τὸ ἀγαλματάκι καὶ τὸ ὑπερχαρπῶ, τὸ ξεσκονίζω μόνη μου, μήπως ἢ ὑπηρετῆται κατὰ τύχην τὸ ρόζο καὶ τὸ σπάσιον... καὶ ἐγγίζω μ' ἐν εἶδος σεβασμοῦ. Μήπως ἄλλως τε δὲν ἔχει ἐπάνω τὴν τάφρον τόσων αἰώνων... μήπως δὲν προέρχεται ἀπὸ τᾶσον κόρης, καμμίως λησμονημένης Ἑλληνίδος τὴν ὅποισιν συνόδουσε καὶ συντρέφουσε σιωπηλῇ σύντροφος εἰς τὰ κῆρτῃ τῆς γῆς; Ἐχει κῆρτῃ τὸ υσττηριῶδες καὶ ἀδιαπέραστον ἢ μικρὰ Ταναγραία. Ὁμοιάζει ἀρὰ γε μ' ἐκείνην μὲ τὴν ὅποισιν ἐκλείσθη εἰς τὸν τάφρον; Ὁ ἀγᾶπτε κ' ἐκείνη βελτίως κενένα ἀπὸ τοὺς λησμονημένους αὐτοὺς Ἑλληνας ἐρήθους οἱ ὁποῖοι ἐπλάτων τὰ ὑπερήφανα τῶν σώματα εἰς τὰ Ὀλυμπικὰ στίβια καὶ τὰς παλαίστρας. Πῶς μὲ συγκινεῖ, Αἰμιλία μου... Ναιμίζω ὅτι κατῆ συγκεχυμένον μοῦ διηγεῖται, ὅτι μοῦ ἔμιλετ' διὰ τὴν περασμένην ζωὴν τῆς χώρας αὐτῆς, δι' αὐτόν, διὰ τοὺς προγόνους τοῦ ἀίματός του οἵτινες ἔδωκεν τὸν ἦλιον τὸν ἴδιον κειρὸν μετ' αὐτῆς... Τὴν ἀγαπῶ καὶ ἀγαπῶ καὶ τὸ ὅπου μοῦ τὴν ἐστελες... Ἦότε θὰ μοῦ ἀπαντήσῃς πάλιν ἀρὰ γε; Εἶδα εἰς τὸν χάρτην τῆς Εὐρώπης τὴν Ἑλλάδα... μίαν μικρὰν γωνίαν ἢ ὅποιον κρέμαται εἰς τὴν Μεσόγειον ὡς ἀνοικτὴ χεῖρ, μὲ πληθῶς μικρὰς ἐχέουσας. Ποῖος εἰσέουει εἰς ποῖον μέρος ἐκεῖ ἔχει τὰς ἀναμνήσεις του Ἐκεῖνος, ποῖα γωνία τῆς γῆς αὐτῆς εἶδε τὰ πρῶτα ὄνειρά του καὶ ἐστέγχεσε τὴν πρῶτην ἡλικίαν του! Πῶς τὴν συμπληθῶ τὴν μικρὰν αὐτὴν Ἑλλάδα... (Ἀκολουθεῖ)